

Posl. br. K. 244/09/07

U IME NARODA

Osnovni sud u Kotoru, kao nadležni prvostepeni krivični sud, u vijeću sastavljenom od predsjednika vijeća – sudije Momirke Marović i članova vijeća sudija porotnika Petra Mršulje i Jova Raškovića, uz učešće zapisničara Ana-Marije Petković, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog K. M. zbog krivičnog djela davanja mita iz člana 424. stav 1. Krivičnog zakonika, koji se vodi po optužnici ODT Kotor Kt.br. 213/07 od 24. 05. 2007 godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 08.07.2009. godine, u prisustvu zamjenika ODT Kotor Jovanke Čizmović, okrivljenog K. M. i njegov branioca adv. V. V., svjedoka J. Z. i M. B., kao i prevodioca za ruski jezik J. Đ., donio je sledeću

P R E S U D U

Okrivljeni K. M. od oca N. i majke T., rođene A., rođen ..... godine u K., stalno nastanjen u K., ulica ...., Ruska Federacija, sa privremenim boravištem u K., M. R. bb, državljanin Ruske federacije, građevinski inženjer, neoženjen, otac dvoje djece, sa završenom srednjom školom, vojni rok služio ... godine u R., srednjeg imovnog stanja, protiv koga se ne vodi postupak za drugo krivično djelo

K r i v j e

što je dana 16.4.2007.godine oko 16,15 časova u Bu., u naselju B., prilikom kontrolisanja od strane saobraćajne policije, a kao vozača PMV marke „...“ reg. oznake KO .... ponudio službenom licu – policajcu UP PJ B. J. Z. novčanicu od 10 eura ser. Br. Y006623457334 govoreći mu: „Ne to da pišete, ja ću da Vas častim“ a nakon što mu je saopšteno da je učinio saobraćajni prekršaj, a u cilju da navedeno službeno lice ne izvrši službenu radnju pisanja prekršajne prijave, pa kada mu je službeno lice reklo da skloni novac, ponovo izvadio novačnicu od 10 eura govoreći: „Ne morate da pišete prijavu , to je kad nas tako i to se kod nas tako radi“ ostavivši novčanicu na kontrolnoj tabli službenog vozila, a nakon čega je lišen slobode i priveden u PJ B..

- čime je učinio krivično djelo davanja mita iz čl. 424.st. 1. Krivičnog zakonika.

Pa mu sud na osnovu naprijed navedene krivičnopravne odredbe i čl. 3, 5, 8, 13, 15, 36, 42, 45,46, 52, 53. i 54. KZ i čl. 358 i 364. ZKP i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca i istovremeno određuje da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od jedne godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Dužan je okrivljeni na ime sudskog paušala uplatiti iznos od 50,00 eura u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, na žiro račun Osnovnog suda Kotor br. 832-16-52 i dokaz o uplati dostaviti ovom sudu s pozivom na br. K. 244/09/07.

MJERU BEZBJEDNOSTI

Trajnog oduzimanja predmeta i to novčanice od 10 eura ser.broja Y00623457334 a koja je privremeno oduzeti od strane Uprave policije PJ B. dana 16. 04. 2007 godine.

O b r a z l o ž e n j e

ODT Kotor aktom Kt. br. 213/07 od 24.05.2007. godine optužio je K. M. zbog krivičnog djela davanja mita iz člana 424. stav 1. Krivičnog zakonika.

Postupajući po podnijetoj optužnici i po ukidnom rješenju Višeg suda u Podgorici Kž.br. 1166/08, sud je zakazao i održao glavni pretres dana 08.07.2009. godine u prisustvu zamjenika ODT Kotor Jovanke Čizmović, okrivljenog K. M. i njegov branioca adv. V. V., svjedoka J. Z. i M. B., kao i prevodioca za ruski jezik J. Đ., i istog dana donio odluku u ovoj krivičnopravnoj stvari.

U završnoj rječi zamjenik ODT Kotor Jovanka Čizmović izjavila je da u cjelosti ostaje pri podnijetoj optužnici, pa je predložila sudu da okrivljenog kazni po zakonu i izrekne mjeru bezbjednosti oduzimanja predmeta.

U završnoj rječi branilac okrivljenog adv. V. V. izjavio je u svemu kao u završnoj riječi sa ranijeg pretresa održanog dana 12.5.2008.godine. Dodao je da sud u ovom krivičnom postupku mora pokloniti vjeru najvažnijem svjedoku a to je policajac J. Z. koji je imao direktnu komunikaciju sa optuženim. J. Z. je objasnio da pošto pomalo govori ruski je uspio da objasni optuženom da kaznu ne može platiti na licu mjesta, pa da je nakon toga novčanicu od 10 eura, optuženi stavio na kožni omot i dokumenta na tabli vozila sa riječima „evo da popijete kafu“, a J. je ovo još bolje objasnio, kada je rekao da je optuženi prvi put dao novačnicu kada mu je rekao da je učinio prekršaj, što potvrđuje njegovu odbranu da je imao namjeru da plati kaznu za taj prekršaj, a da je kada mu je kasnije objasnio da mora da pođe sa njima ponovo dao tu novčanicu, iz čega proizlazi da je optuženi htio da ga časti, a da time ničim ne ostvari elemente bića krivičnog djela davanja mita, odnosno iz dokaza ovog najvažnijeg svjedoka proizilazi da mu novac nije dat da učini nešto što ne bi smio učiniti, ili da ne učini nešto što bi morao učiniti. Ovdje je najprihvatljivije za odbranu, objašnjenje za optuženog koji govori o nesporazumu proizašlom iz nepoznavanja jezika. Očigledno je da optuženi nešto razumije srpski jezik, kao što je očigledno da policajac J. govori po malo ruski jezik, a najgore je sporazumjevanje dva stranca kada pomalo govore ili razumiju strani jezik, pa je nesporazum lak i do njega najčešće dolazi. Nije prilično optuživati optuženog za ovakvo teško krivično djelo kod ovakvog stanja dokaza, pogotovo što je danas saslušan policajac M. pokazao pred sudom da se radi o jedno loše naučenoj lekciji, on nije znao da ispriča osnovno što se oko njega napolju događalo, a detaljan je o svemu što se dešavalo u vozilu i u neposrednoj blizini vozila. Moli sud da ono što je rekao u završnoj rječi ranije i danas cijeni i da njegovog branjenika oslobodi optužbe za ovo krivično djelo jer on nije imao namjeru da na bilo koji način podmiti policajca, a što najbolje pokazuje i njegova reakcija u policiji kada je saznao zašto se optužuje i kada je tražio da mu se vrati novac, jer je smatrao da ne treba da časti nekoga koji ga optužuje za nešto što nije učinio.

U završnoj rječi okrivljeni je izjavio da ostaje kod navoda svoje odbrane i završne rječi svog branioca i dodao da je u pitanju nesporazum i da se sve to desilo zbog nepoznavanja jezika i da policajci nijesu shvatili njegovu namjeru.

Okrivljeni je u svojoj odbrani pred istražnim sudijom ovog suda izjavio da se dana 16.04.2007 sa svojim vozilom marke „...“ reg.ozn. .... kretao iz pravca C. prema B.. Na nekih 200 metara od mjesta gdje ga je zaustavila policija je izvršio preticanje jednog vozila, iako na tom dijelu puta preticanje nije bilo dozvoljeno.

Kada ga je policija zaustavila zbog ovog prekršaja i tražila na uvid vozačku i saobraćajnu dozvolu, on im je iste dao. Nakon toga, jedan policajac je tražio da izađe iz vozila i pođe sa njim do službenog vozila policije. Kada su stigli do policijskog vozila, policajcu je pokazao, tj. dao njegovu službenu legitimaciju penzionera Internacionalne policijske asocijacije Rusije. Kada je on otvorio ovu legitimaciju koja se nalazila u crnim koricama, tu je vidio novčanicu od 10 eura, za koju on uopšte i nije znao da se tu nalazi. Vjerovatno je negdje ranije tu odložio ovu novčanicu i ona tako ostala. Kada je policajac vidio ovu novčanicu, rekao je „Nije potreban novac, morate platiti kaznu“. On mu je na to odgovorio da nema nikakvih problema, da će kaznu platiti, jer zna da je napravio prekršaj. Policajac je uzeo sva njegova dokumenta i rekao mu da pođe sa njim u stanicu policije. Znači, on policajcu nije nudio novac da mu ne bi napisao prijavu za učinjeni prekršaj, već se ova novčanica od 10 eura našla u ovim njegovim dokumentima, a da on i nije znao da se ona tu nalazi i tu novčanicu on nije nudio ovom policajcu. U stanici policije saslušan je u prisustvu njegovog branioca advokata V. V., ali bez prisustva tumača, pa je najvjerovatnije zbog nerazumijevanja jezika, pogrešno shvaćeno i u njegovoj izjavi napisano da se ovih 10 eura nalazilo među vozačkom i saobraćajnom dozvolom. Na pitanje svog branioca, okrivljeni je odgovorio da je policajac kome je dao na uvid njegovu legitimaciju Internacionalne policijske asocijacije sjedao u službenom vozilu, dok se drugi policajac nalazio kod drugog vozila, koje je bilo takođe zaustavljeno, valjda zbog nekog prekršaja. U blizini policijskog vozila u kome je sjedao policajac, a pored kojeg je on stajao, nije nikoga bilo. Drugi policajac i vozilo koje je on zaustavio su od službenog vozila bili zaustavljeni nekih 10 metara. Ništa nije razumio što mu je govorio policajac koji je sjedao u službenom vozilu, i iz toga je i proizašao nesporazum između njih dvojice. Mislio je da ne krši zakon time što policajcu daje na uvid svoju službenu legitimaciju penzionera internacionalne policijske asocijacije Rusije. Zna, s obzirom da je i sam bio policajac da je protizakonito davati mito službenim licima, tj. policajcima. Kada mu je policajac rekao da svojim vozilom pođe sa njim, mislio je da ga vodi da bi platio kaznu za učinjeni prekršaj.

Na glavnom pretresu od 12.5.2008 godine izjavio je da se kritične prilike spuštao vozilom ka B. i kako je pretekao auto na punoj liniji, zaustavio ga je policajac. Rekao mu je da izađe i izašao je i policajac je želio da pogleda njegova dokumenta. Zbog nerazumijevanja jezika shvatio je da policajac traži da plati kaznu. Dao mu je dokumenta i potom su pošli u policiju i tamo su ga optužili za davanje mita. Upitan se izjasnio da su dokumenta i novac bili u lisnici koja je imala puno pregradaka, tako da je slučajno novac dospio među dokumenta i inače naglašava da se u takvim situacijama u Rusiji odmah na licu mjesta sa dokumentima daje novac, plaća kazna i dobija se priznanica. Na pitanje zastupnika optužbe da se izjasni da li mu je policajac tražio da plati kaznu i da li znao da je novac u lisnici, tj. da li njima plaća kaznu, izjasnio se da u početku nije znao da se novac nalazi u lisnici, već ju je predao policajcu zbog pregleda dokumenata, a da se novac tamo nalazi saznao je kada je policajac počeo da piše kaznu. Pitao je policajca kolika je kazna, ali nije razumio odgovor. Smatra da je do cijelog konflikta došlo zbog nesporazuma sa policajcem, usljed neznanja jezika. Na pitanje branioca izjasnio se da je kritične prilike sa njim u kolima bila njegova supruga, koja pomalo zna naš jezik i da je ona prevela šta je rekao policajac kada je došao do njihovog vozila, da on uopšte ne zna naš jezik, a mislio je da u policiju ide da bi tamo platio kaznu. Njegova supruga se zove N. K.. Dalje se, upitan, izjasnio da je u blizini njegovog vozila kritične prilike, i to na udaljenosti od oko 7-8 metara bio drugi policajac, koji je razgovarao sa drugom osobom. Na glavnom pretresu od 8.7.2009 godine, na pitanje svojeg branioca što je uradio kada mu je policajac objasnio da ne može platiti kaznu na licu mjesta, okrivljeni je naveo da je policajcu dao 10 eura i to da popije kafu, da ga časti, a da će on sam da pođe u stanicu policije da plati kaznu. U stanici policije je saznao da je okrivljen za davanje mita, što ga je iznerviralo i tražio je da mu se vrate pare, a misli da je u pitanju nesporazum. Takođe na pitanje svog branioca, šta ga je rukovalo da časti policajca okrivljeni je naveo da je to bio izraz njegove dobre volje, a iz razloga što se inače govori da su Rusi i Srbi braća, a na pitanje da li ga je još nešto rukovalo naveo je da je on nekada radio u Rusiji u policiji pa je to bio čisto njegov gest prema kolegi i čak mu je i pokazao legitimaciju Interpola.

Sud je u dokaznom postupku radi utvrđivanja činjeničnog stanja i krivice okrivljenog proveo sledeće dokaze:

saslušao svjedoke J. Z. i M. B., na saglasnost stranaka pročitana je iskaz svjedoka M. L., pročitana je službena zabilješka Uprave policije PJ B. ..., potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta Uprave policije PJ B. br .... od .....godine i izvršen je uvid u oduzetu novčanicu.

Svjedok J. Z. izjavio je da ostaje u svemu pri iskazu datom pred istražnim sudijom ovog Suda kao i na ranijem glavnom pretresu. Na zapisnik pred istražnim sudijom ovog suda od 17.05.2007 godine izjavio je da su kritičnog dana on i kolega M. B. vršili kontrolu saobraćaja na ulazu u B. u mjestu B.. U jednom trenutku je primijetio da vozilo marke džip „KO reg.oznaka vrši preticanje na punoj liniji. Zaustavio je to vozilo. Kada je prišao vozaču, utvrdio je da se radi o stranom državljaninu- Rusu i istom je na našem jeziku saopštio da je napravio prekršaj i zatražio mu dokumenta. Okrivljeni je razumio šta mu je kazao, jer je relativno dobro znao naš jezik. Prvo mu je pokazao službenu legitimaciju Interpola Ruske policije, koju on nije uzimao u svoje ruke i za koju mu je rekao da mu taj dokument ne treba, nego da mu da na uvid vozačku i saobraćajnu dozvolu. Pošto mu je dao ova dokumenta, rekao je istom da sa njim pođe do njihovog službenog vozila. On je to i uradio. Sjeo je na mjesto suvozača službenog vozila i počeo da piše zapisnik. Okrivljeni je stajao pored vrata suvozača i kada je vidio da počinje da piše zapisnik, izvadio je iz džepa pantalona novčanicu od 10 eura i pružio mu je rekavši „Ne to da pišete, ja ću vas da častim“. Na to je rekao okrivljenom da ga ne može častiti i da on zapisnik mora napisati, zbog učinjenog prekršaja. I pored ovoga, okrivljeni je ovu novčanicu od 10 eura stavio na kontrolnu tablu vozila. Kada je to vidio, rekao je istom da moraju poći u stanicu policije, jer je ovim htio da ga podmiti. Vjerovatno je tada okrivljeni shvatio šta je napravio, pa je tražio da mu vrati ovu novčanicu od 10 eura, što nije htio da uradi, već je istog priveo u stanicu policije. U službenoj legitimaciji koju mu je pokazao i koju on nije uzimao u svoje ruke, nije vidio da je bila ikakva novčanica od 10 eura. Dok se sve ovo dešavalo između njih dvojice, njegov kolega M. je od službenog vozila bio udaljen nekih 4-5 metara. Na glavnom pretresu od 12.5.2008 godine, na pitanje zastupnika optužbe, izjasnio je da je kritične prilike u vozilu sa okrivljenim bila ženska osoba koja se nije uključivala u njihov kontakt, a njegov je utisak da je okrivljeni pomalo razumio naš jezik, mada je u početku bilo dosta neslaganja oko jezika, da je tu bio i OS L M. B., kao i slučajno jedan građanin na udaljenosti oko 7-8 metara. Na pitanje branioca da se izjasni sa ove vremenske distance kakav utisak ima o radnjama okrivljenog, tj. da li je istina da je okrivljeni želio platiti kaznu, ili je svjedoku davao mito, izjasnio se da s obzirom da pomalo govori ruski, objasnio je okrivljenom da kaznu ne može platiti na licu mjesta policajcu, nego u pošti, da je okrivljeni iz džepa pantalona izuvadio dokumenta u kožnom omotu u kome se nalazio i novac- novčanicu od 10 eura je stavio na kožni omot i dokumenta i nju stavio na tablu vozila i rekao „Evo da popijete kafu“. Kada je u stanici trebalo da se izda potvrda o oduzimanju novčanice, tražio je da mu se vrati. Na glavnom pretresu od 8.7.2009 godine, na pitanje zastupnika optužbe, svjedok je odgovorio da se novčanica od 10 eura nije nalazila u legitimaciji, već je okrivljeni istu izvadio iz džepa i stavio na kontrolnu tablu vozila, a novčanicu je okrivljeni izvadio nakon što mu je saopštio da je počinio prekršaj, a legitimaciju Interpola tek nakon što mu je rekao da će biti priveden.

Svjedok M. B. naveo je da je kritične prilike sa kolegom J. Z. bio na poslu i obavljali su dužnost saobraćajne patrola u mjesto B.. Tom prilikom su primjetili da vozilo „KO“ vrši preticanje na mjestu gdje to nije dozvoljeno, pa je iz tog razloga kolega J. zaustavio to vozilo i vozaču, odnosno okrivljenom, i saopštio da je počinio prekršaj. Nakon toga, J. i okrivljeni su došli do njihovog službenog vozila i J. je sjeo na mjesto suvozača i saopštio okrivljenom da je u pitanju prekršaj, nakon čega je okrivljeni izvadio novčanicu, čini mu se od 10 eura, i stavio je na instrument-tablu, u unutrašnjosti vozila, ispod vjetrobranskog stakla, pa kada mu je njegov kolega J. rekao da je u pitanju krivično djelo, tada je okrivljeni izvadio svoju službenu legitimaciju i pokazao je istom, a nakon čega je J. kod sebe uzeo i novac i službenu legitimaciju okrivljenog i nakon toga su okrivljenog sjeli u njihovo službeno vozilo i odvezli istog u stanicu policije. Na pitanje zamjenika ODT Kotor svjedok je naveo da se od mjesta gdje su se nalazili okrivljeni i J. nalazio na 3 do 4 metra otprilike, te da je čuo razgovor koji su isti obavljali i, po njegovoj procjeni, čini mu se da je okrivljeni razumio šta mu J. govori, a i govorio je našim jezikom. Na pitanje branioca okrivljenog na kojem jeziku je pričao J. svjedok je odgovorio da

je isti pričao srpskim jezikom i pomalo na ruskom jeziku objašnjavao okrivljenom. Takođe je naveo da je čuo razgovor koji su vodili okrivljeni i J.. Na pitanje branioca takođe da pojasni navod svojeg ranijeg iskaza u kojem je naveo da misli da je u pitanju novačnica od 10 eura, svjedok je odgovorio da sada ne može sa sigurnošću da tvrdi da je novačnica bila u tim apoenima, ali da je bila crvene boje, i papirna. Takođe je naveo da je na licu mjesta bio još jedan momak koji je došao da prijavi oštećenje vozila, te da ne može da se sjeti s kim je pričao, a misli da je u vozilu okrivljenog bila i jedna žena. Takođe je naveo da ne zna na koliko metara udaljenosti od njihovog službenog vozila je bilo parkirano vozilo okrivljenog, kao ni na koliko metara od njih se nalazio taj momak. Takođe, svjedok je naveo da je okrivljeni izvadio novčanicu, a nakon što mu je J. saopštio prekršaj, ali nije vidio tačno da li je istu izvadio iz džepa i stavio na kontrolnu tablu vozila i misli da je novčanica, kada je položena na kontrolnu tablu, bila otvorena. Na pitanje suda svjedok je odgovorio da je ovaj momak koji je prijavio oštećenje svog vozila došao na lice mjesta prije nego što su oni zaustavili okrivljenog i sa njima obavljao razgovor dok J. nije zaustavio okrivljenog.

Svjedok L. M. izjavio je da se kritičnog dana, negdje oko 16 časova kretao magistralnim putem od B. ka C. i u njestu B. je priomijetio saobraćajni poiličiju. Takođe je vidio da se pored službenog vozila policije nalazi i jedno vozilo džip „,“ crne boje. Zaustavio se da bi pitao policajca kako će i kome prijaviti štetu koja mu je pričinjena na vozilu prethodnog dana, dok mu je vozilo bilo parkirano. Kako je prišao službenom vozilu u kome je sjedao policajac, a pored njega vani stajao neki čovjek srednjih godina, on je stao iza tog čovjeka i u jednom trenutku vidio je da je taj čovjek iz zadnjeg džepa pantalona izvadio novčanicu od 10 eura i pružio je prema policajcu. Čuo je kad je policajac tom čovjeku rekao „Molim Vas, vratite to, dajte mi svoja dokumenta“. On se nakon toga udaljio i pošao kod njegovog vozila, koje je od službenog vozila policije bilo udaljeno nekih desetask metara, tako da ne zna šta se dalje dešavalo između policajca i ovog čovjeka. Zna da je u jednom trenutku vidio da su policajci, a sa njim i ovaj čovjek svojim vozilom pošli prema stanici policije.

Uvidom u službenu zabilješku Uprave policije PJ B. ... utvrđeno je da ista sačinjena dana ..... godine od strane ovlašćenog policijskog službenika PJ B. povodom kontrole vozila i vozača, pokušaja podmičivanja policijskog službenika od strane vozača i njegovog privođenja. Dana 16.04.2007 godine, J. Zo. i M. B. (lica koja potpisuju službenu zabilješku) vršili su redovnu kontrolu vozila i vozača u mjestu B. i oko 16.15 časova zaustavili su putničko motorno vozilo marke „...“ registarskih oznaka KO ..., koje je izvršilo preticanje drugog vozila na punoj liniji. Izvršenom kontrolom vozila i vozača ustanovili su da se radi o K. M.. Imenovanom su saopštili počinjeni saobraćajni prekršaj, na šta je imenovani rekao „Ja sam kolega iz Rusije“, kojom prilikom je iz džepa izvadio i na uvid pokazao službenu legitimaciju policije republike Rusije. Imenovanom je saopšteno da ga to ne oslobađa odgovornosti za počinjeni prekršaj i da dođe do službenog vozila radi sačinjavanja zapisnika. Imenovani je prilazeći službenom vozilu iz pantalona izvadio novčanicu od 10 eura govoreći „Ja ću vas častiti da ne pišete“. Imenovanom su saopštili da skloni novac koji im je ponudio i da će sačiniti zapisnik o kontroli. Prilikom uzimanja bloka sa zapisnicima radi sačinjavanja istog, imenovani je ponovo izvadio istu novčanicu od 10 eura i ponovo im ponudio riječima „Pa, kolege, ne morate da pišete, to se tako kod nas ne radi“, kojom prilikom je na kontrolnu tablu od vozila stavio novčanicu. Lice su priveli u službene prostorije, radi preduzimanja daljih mjera i radnji. Imenovanom su privremeno oduzeli novčanicu od 10 eura, serijski broj ....., uz uredno izdatu potvrdu o oduzimanju iste. Potvrdu o oduzimanju novčanice gore navedeno lice je odbilo da potpiše, uz obrazloženje da to ne može da uradi.

Uvidom u Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta Uprave policije PJ B. br .... od .....godine utvrđeno je da je ista sastavljena od strane ovlašćenih policijskih službenika Ja. Z. i M. B.. Njome se potvrđuje da je od K. M. privremeno oduzet predmet-stvar – papirna novčanica od 10 eura, serijski broj .....
Uvidom u oduzetu novčanicu, utvrđeno je da u pitanju papirna novčanica od 10 eura, serijskog broja .....

Na osnovu svih izvedenih dokaza cijeneći ih pojedinačno i u uzajamnoj povezanosti, a u odnoau na odbranu

okrivljenog, sud je utvrdio činjenično stanje bliže navedeno u izreci presude. Naime, utvrđeno je da je okrivljeni K. M. dana 16.4.2007.godine oko 16,15 časova u B., u naselju B., prilikom kontrolisanja od strane saobraćajne policije, a kao vozača PMV marke „...“ reg. oznake KO ... ponudio službenom licu – policajcu UP PJ B. J. Z. novčanicu od 10 eura ser. Br. ... govoreći mu: „Ne to da pišete, ja ću da Vas častim“ a nakon što mu je saopšteno da je učinio saobraćajni prekršaj, a u cilju da navedeno službeno lice ne izvrši službenu radnju pisanja prekršajne prijave, pa kada mu je službeno lice reklo da skloni novac, ponovo izvadio novčanicu od 10 eura govoreći: „Ne morate da pištete prijavu, to je kad nas tako i to se kod nas tako radi“ ostavivši novčanicu na kontrolnoj tabli službenog vozila, a nakon čega je lišen slobode i priveden u PJ B..

Ovakvo činjenično stanje sud je utvrdio na osnovu iskaza svjedoka J. Z. i M. B., iskaza svjedoka M. L., uvida u službenu zabilješku Uprave policije PJ B. ...., uvida u Potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta Uprave policije PJ B. br .... od ....godine i uvida u samu oduzetu novčanicu, kao i na osnovu odbrane okrivljenog K. M..

Na osnovu podudarnih iskaza svjedoka J. Z., M. B. i M. L. nesporno utvrđeno da je okrivljeni izvadio iz džepa predmetnu novčanicu i ponudio je policajcu J.. Svjedok J. je izjavio da je u trenutku kada je sjeo na mjesto suvozača službenog vozila i počeo da piše zapisnik okrivljeni stajao pored vrata suvozača i kada je vidio da J. piše zapisnik, izvadio je iz džepa pantalona novčanicu od 10 eura i pružio mu je rekavši „Ne to da pišete, ja ću vas da častim“. Kada mu je J. na to rekao da ga ne može častiti i da on zapisnik mora napisati, zbog učinjenog prekršaja, on je, i pored toga, ovu novčanicu od 10 eura stavio na kontrolnu tablu službenog vozila. Svjedok M. je izjavio da je vidio kako je njegov kolega J. sjeo na mjesto suvozača i saopštio okrivljenom da je u pitanju prekršaj, nakon čega je okrivljeni izvadio novčanicu, čini mu se od 10 eura, i stavio je na instrument-tablu, u unutrašnjosti vozila, ispod vjetrobranskog stakla. Svjedok M. je izjavio da kada je prišao službenom vozilu u kome je sjedao policajac, a pored njega vani stajao neki čovjek srednjih godina, on je stao iza tog čovjeka i u jednom trenutku vidio je da je taj čovjek iz zadnjeg džepa pantalona izvadio novčanicu od 10 eura i pružio je prema policajcu.

Sud nije prihvatio odbranu okrivljenog K. da je policajcu J. pokazao, tj. dao njegovu službenu legitimaciju penzionera Internacionalne policijske asocijacije Rusije, a kada je on otvorio ovu legitimaciju koja se nalazila u crnim koricama, tu je vidio novčanicu od 10 eura, za koju on uopšte i nije znao da se tu nalazi, te da je vjerovatno negdje ranije tu odložio ovu novčanicu i ona tako ostala. Na osnovu toga tvrdi da policajcu nije nudio novac da mu ne bi napisao prijavu za učinjeni prekršaj, već se ova novčanica od 10 eura našla u ovim njegovim dokumentima, a da on i nije znao da se ona tu nalazi i tu novčanicu on nije nudio ovom policajcu. Sud nije prihvatio ovakvu odbranu okrivljenog, jer je neubjedljiva i nelogična, te je sud našao da je upravljena na izbjegavanje krivične odgovornosti. Ova tvrdnja je u suprotnosti sa iskazima svih svjedoka u postupku. Naime, svjedok J. je izjavio da se novčanica od 10 eura nije nalazila u legitimaciji, već je okrivljeni istu izvadio iz džepa i stavio na kontrolnu tablu vozila. Novčanicu je okrivljeni izvadio nakon što mu je saopštio da je počinio prekršaj, a legitimaciju Interpolu tek nakon što mu je rekao da će biti priveden. Svjedok M. je naveo da je okrivljeni izvadio novčanicu, a nakon što mu je J. saopštio prekršaj, ali nije vidio tačno da li je istu izvadio iz džepa, i stavio na kontrolnu tablu vozila i misli da je novčanica, kada je položena na kontrolnu tablu, bila otvorena. Svjedok M. je izjavio da je vidio da je u jednom trenutku vidio da je okrivljeni iz zadnjeg džepa pantalona izvadio novčanicu od 10 eura i pružio je prema policajcu. Sud nije poklonio vjeru ni tvrdnji okrivljenog da je drugi put ponudio novčanicu policajcu J., bez ikakve namjere da ga time podmiti da izvrši službenu radnju pisanja prekršajne prijave, odnosno, da je to bio izraz njegove dobre volje, a iz razloga što se inače govori da su Rusi i Srbi braća kao i da je on nekada radio u Rusiji u policiji pa je to bio čisto njegov gest prema kolegi. Sud je našao da je ovakva odbrana neuvjerljiva i sračunata na izbjegavanje lične odgovornosti, odnosno da je namjera davanja mita postojala.

U radnjama okrivljenog ostvarena su sva bitna obilježja bića krivičnog djela davanja mita iz člana 424. stav 1.

Krivičnog zakonika. Okrivljeni je postupao sa umišljajem davanjem poklona odnosno novčanice od 10 eura službenom licu da u okviru svog ovlašćenja ne izvrši službenu radnju koju bi moralo izvršiti. Umišljaj se ogleda u tome što je okrivljeni ponudio službenom licu – policajcu UP PJ B. J. Z. novčanicu od 10 eura govoreći mu: „Ne to da pišete, ja ću da Vas častim“ a nakon što mu je saopšteno da je učinio saobraćajni prekršaj, a u cilju da navedeno službeno lice ne izvrši službenu radnju pisanja prekršajne prijave, pa kada mu je J. rekao da skloni novac, ponovo izvadio novačnicu od 10 eura govoreći: „Ne morate da pištete prijavu, to je kad nas tako i to se kod nas tako radi“ ostavivši novčanicu na kontrolnoj tabli službenog vozila.

Prilikom odluke o vrsti i visini krivične sankcije, sud je cijenio kao olakšavajuću okolnost to da se okrivljeni korektno držao u toku postupka, dok je kao naročito olakšavajuću okolnost cijenio da je otac dvoje djece, dok otežavajućih okolnosti nije našao, pa je, imajući i vidu da je za ovo krivično djelo propisana kazna od 6 mjeseci do 5 godina, okrivljenom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca uz istovremeno određenje da se kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vrijeme od jedne godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo-uslovna osuda.

Sud smatra da će se uslovnom osudom ostvariti svrha izricanja krivičnih sankcija, jer su ispunjeni uslovi za njeno izricanje iz člana 54. Krivičnog zakonika i da će se upozorenjem uz prijetnju kaznom dovoljno uticati na okrivljenog da ubuduće ne vrši ovakva i slična krivična djela te da će se ostvariti i ciljevi generalne prevencije, a cijeneći ličnost okrivljenog, te da otežavajućih okolnosti nije bilo.

Imajući u vidu naprijed navedeno a shodno čl. 3, 5, 8, 13, 15, 36, 42, 45, 46, 52, 53. i 54. KZ i čl. 358 i 364. ZKP riješeno je kao u izreci.

Sud je okrivljenog obavezao da na ime sudskog paušala uplati iznos od 50,00 eura u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, na žiro račun Osnovnog suda Kotor br. 832-16-52 i dokaz o uplati dostaviti ovom sudu s pozivom na br. K. 244/09/07.

Sud je na osnovu člana 75. KZ sud izrekao mjeru bezbjednosti trajnog oduzimanja predmeta i to novčanice od 10 eura ser.broja .... a koja je privremeno oduzeta od strane Uprave policije PJ Budva dana 16. 04. 2007 godine, jer ista predstavlja predmet izvršenja krivičnog djela.

OSNOVNI SUD U KOTORU

Dana 08.07.2009. godine

**Zapisničar,
Ana-Marija Petković**

**Predsjednik vijeća-sudija,
Momirka Marović**

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem sudu Podgorica, u roku od 15 dana od dana prijema, a preko ovog suda.